

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 12. Articuli de Gratia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.

A. C. 431.

Ap. Leon.

Quesn. p. 73.

Huic S. Cœlestini Papæ epistolæ ad
 juncti sunt novem articuli de Gratia
 quos, tanquam ejusdem epistolæ partem
 non nemo initio sequentis Sæculi cita
 vit. (*)

v. Not. Sirm.

p. 1618.

Et Diff. 3.

Quesn.

Iisdem articulis præponitur admoni
 tio: *non nulli, qui Catholici nomine glo
 riantur, atque Pelagium, Celestiumque
 anathematizant, nihilominus Magistros
 nostros arguunt, quod nulla necessitate le
 mites transgressi sint, Et profiteantur, ni
 hil se, nisi quod a Sacra Sede definitum, ap
 probare; ideo visum, colligenda esse illa
 quæ jam Papæ in materia de Gratia adver
 sus nocuos liberi Arbitrii Defensores pro
 nuntiarunt, Et non nulla Conciliorum
 Africae Decreta subjungenda, quæ Papæ
 approbando sua fecerunt.*

§. XII.

Articuli de Gratia.

1. Per peccatum Adami omnes homines
 naturæ potentiam, (**) & innocen
 tiam amiserunt, & nemo ex istius ruina
 abyssu per liberum arbitrium eluctari
 potest, nisi ipsum Dei Gratia extrahat.

2. Ne-

(*) Verosimilius est S. Prosperum, quam Cœle
 stinum Papam, horum Articulorum Auctorem esse.

(**) Nempe illam potentiam, quæ ante pecca
 tum ad Bonum erat expeditior. Sicut Fleurius
 inferius explicat.

KVI.
æ ad
ratia
rtem
cita
mon
e glo
inque
zifro
te lu
r, m
n, ap
e illo
dver
pro
orum
Papa
hines
ocen
uina
ctari
abat
Ne
Cele
n esse
bece
euria

2. Nemo seipso bonus; sed necessarium, ut, qui solus bonus, se ipsum homini communicet. 3. Nemo, etiam per Grati-
am Baptismi renovatus, tentationes Diaboli, & Desideria carnis vincere potest, nisi per quotidianum Dei auxilium donum in bono perseverandi accipiat. Hi tres articuli ex epistola Papæ, S. Innocentii, ad Concilium Carthaginense, anno 417. data, excerpti. In primo articulo in voce: Naturæ potentia, illa potentia accipienda, quam homo in iustitia originali constitutus habebat. 4. Nemo bene libero arbitrio utitur, nisi per Grati-
am JESU Christi. Istud extractum ex epistola ejusdem Papæ, ad Concilium Milevitanum data. 5. Omnia desideria, opera, & merita Sanctorum ad Dei Gloriam referenda, quia nemo Deo gratus, nisi per Dona a Deo accepta. (*) Istud ex epistola Zosimi Papæ ad omnes Mundi Episcopos, adjuncta Episcoporum Africae reflexione, sumptum. 6. Deus in cordibus hominum, & in ipso libero arbitrio
P 2 ita

Sæculum V.
A.C. 431.

ep. 24. to. 2.
Conc. pag.
1284.

ep. 25.

1177. pag. 2.

(*) Aus dieser Stelle hätte der Protestantische Uebersetzer lernen sollen, daß man auch im fünften Jahrhundert die Lehre von den menschlichen Verdiensten in eben dem Verstande, als noch heut zu Tage geschiehet, angenommen, und zugelassen habe. Diese Lehre, weil er sie nicht versteht, nennet er ein Verderben.

Sæculum V. ita operatur, ut sancta cogitatio, pium
A.C. 431. desiderium, omnis bonæ voluntatis mo-

Sup. XXIII
S. 50.

tus, ab ipso sit. Si enim quidquam bo-
 ni possumus, illius auxilio possumus, sine
 quo nihil possumus. Ex ejusdem Zosimi
 Papæ epistola, quæ hodie desideratur.
 7. Gratia JESU Christi, per quam justifi-
 camur, non tantum datur ad remissio-
 nem peccatorum commissorum, sed ut
 nos adjuvet, ne imposterum committa-
 mus, idque non solum dando nobis præ-
 ceptorum intellectum, ut sciamus, quæ
 desiderare, aut vitare oporteat, sed dum
 facit, ut amemus, & facere possimus,
 quod faciendum cognoscimus, rursusque
 non tantum ut facilius, sed ut absolute

Sup. XXIII
S. 48.

faciamus. Excerptum ex Canonibus ter-
 tio, quarto, & quinto Concilii Carthagi-
 nensis, prima Maji anno 418. celebrati.
 8. Discimus quoque, quid credere debeat
 mus ex orandi ratione, ab Apostolis in
 totum Mundum inducta, & æqualiter in
 tota Ecclesia Catholica observata, qua
 Deum precamur, ut Fides Infidelibus,
 Idololatriis, Judæis, Hæreticis, Charitas
 Schismaticis, Pœnitentia peccatori-
 bus, (*) Gratia Baptismi Catechumenis
 detur.

(*) Es heisset im Herrn Fleury: La penitence
 aux pecheurs. Pœnitentia peccatoribus. Allein
 unser übergelehrte Dollmetscher hat ein Wort hine-
 eingeschicket: Den ärgerlichen Sündern Buß-
 Muth.

detur. Hujusmodi preces non sunt va
 næ formulæ, cum earum effectum in mu- Sæculum V.
A.C. 431.
 torum conversione experiamur, & inde
 Gratias Deo reddamus. 9. Exorcizandi,
 & insufflanti Ceremoniæ, quas tota Eccle-
 sia observat, ut tam infantes, quam adul-
 ti ad Baptismum disponantur, satis osten-
 dunt, ipsam credere, eos sub potestate
 Dæmonis teneri.

Ergo confiteamur, necesse est, Gra-
 tiam meritis hominum priorem esse; li-
 berum arbitrium non tollere, sed illud
 liberare, illuminare, erigere, & sanare.
 Deus vult, nempe optimus Deus! ut do-
 na ejus merita nostra fiant, eis que mer-
 cedem æternam concedit. (*) Ipse in
 nobis facit, ut velimus, & faciamus, quod
 vult. Sed dona Dei in nobis otiosa non
 P 3 sunt.

Muthmaßlich darum, weil nach seiner verderbten
 Gottesgelahrtheit nur diejenigen Sünder Buß zu
 thun schuldig sind, welche der Gemeinde Uergerniß
 gegeben. Für die Sünden, welche vor den Augen
 der Menschen verborgen bleiben, giebt es keine.

(*) Unser Uebersetzer hat sich einmal vorgese-
 het, die Verdienste des Menschen zu vertilgen, es
 koste was es wolle; sollte er auch der unschuldigen,
 und so schön gebildeten Wahrheit Ohren und Nasen
 abschneiden müssen; darum hat er diese Worte in
 seiner Uebersetzung auf der 440. Seite also verfäls-
 chet: Gott ist zwar so gütig, daß seine Ga-
 ben unser Schmuck, und unser Vorzug seyn
 sollen.

Sæculum V. sunt, Gratia ejus cooperamur, & si te-
 A.C. 431. por irrepit, infirmitatis nostræ effectus
 c. 13. confestim ad eum recurrimus. Quan-
 tum attinet ad quæstiones profundas, &
 difficiliore, ab iis fuse tractatas, qui Hæ-
 reticos oppugnarunt, non eas contem-
 nendas existimamus, sed opus non est,
 ut de iis agamus. Satis est nobis, ape-
 ruisse, quid de Fide Catholica esse cre-
 damus.

§. XIII.

S. Patritius in Hibernia.

Sup. XXV. S. Sanctus Cœlestinus Papa comperto obi-
 §. 15. tu S. Palladii, quem in Scotiam mis-
 Bolland. 17. rat, eidem S. Patritium substituit, ordina-
 Mart. to. 7. vit Episcopum, & in Irlandiam misit, ut
 p. 522. §. 7. ibi Fidem prædicaret. Tunc temporis
 S. Patritius annum ætatis agebat circiter
 quinquagesimum quintum, in Scotia in
 territorio civitatis Acludensis, quam ho-
 die Dumbrittonensem vocant, circa ann.
 377. natus. Cum esset sexdecim anno-
 rum, captivus in Hiberniam abductus,
 ibique quinque vel sex annos versatus, il-
 lius populi mores, & linguam didicit.
 Circa annum deinde 400, a Piratis in Gal-
 liam devectus, Monasterium S. Martini
 adiit, acceptaque tonsura Monastica, tres
 annos ibi moratus est. In magnam Bri-
 tanniam reversus, indeque in Italiam na-
 vigans, septem annos illius Regionis, &
 vici-